

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 300

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 aprilie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
76.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni	2	sistemelor de comunicații și informatică ale NATO în România
177.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni	3	3
★			
77.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2004 privind acordarea de facilități fiscale pentru implementarea proiectelor privind extensia sistemelor de comunicații și informatică ale NATO în România	3	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
178.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2004 privind acordarea de facilități fiscale pentru implementarea proiectelor privind extensia	3	232. — Decizie a directorului general al Autorității Naționale a Vămirilor pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea formularului Declarația furnizorului pentru produsele cu caracter originar preferențial și pentru produsele care nu au caracter originar preferențial
			4-5
			5-8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/1999
privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 1

Exercitarea inițiativei

(1) Inițiativa legislativă a cetățenilor se exercită cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și (2) sau, după caz, ale art. 150 din Constituție, republicată, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Inițiativa legislativă a cetățenilor se exercită printr-o propunere legislativă întocmită în temeiul art. 74 din Constituție, republicată, în domeniul legilor organice sau ordinare, iar în temeiul art. 150 din Constituție, republicată, în domeniul legilor constituționale.“

2. Alineatul (5) al articolului 2 va avea următorul cuprins:

„(5) Comitetul de inițiativă asigură înregistrarea propunerii legislative la Camera competentă a Parlamentului, în termen de cel mult 6 luni de la data publicării acesteia. După împlinirea acestui termen, propunerea legislativă nu mai poate fi prezentată decât ca o nouă inițiativă legislativă, în condițiile prezentei legi.“

3. După alineatul (3) al articolului 3 se introduce un alineat nou, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Propunerea legislativă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în maximum 30 de zile de la emiterea avizului de către Consiliul Legislativ.“

4. Alineatele (2) și (8) ale articolului 4 vor avea următorul cuprins:

„(2) Listele de susținători se întocmesc cu respectarea organizării administrativ-teritoriale a țării și cuprind: denumirea propunerii legislative ce face obiectul inițiativei și identificarea Monitorului Oficial al României, Partea I, în care aceasta a fost publicată, județul și localitatea în care își au domiciliul sau reședința susținătorii; numele, prenumele și domiciliul susținătorilor, menționarea actului de identitate și a codului numeric personal; semnăturile susținătorilor. Este interzis orice fel de delegare sau de reprezentare pentru semnarea listei de susținători.

(8) Exemplarul în original al listelor se păstrează la Curtea Constituțională, iar o copie a acestuia, la Parlament.“

5. Alineatul (2) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea atestării, dosarul cuprinzând listele în original cu datele și semnăturile susținătorilor din localitate se depune la primărie. Orice persoană interesată poate consulta dosarul și poate contesta realitatea semnăturii sau o altă prevedere cuprinsă în liste. Contestația se face numai în scris și se adresează primarului. Acesta, în cazul în care contestația privește realitatea semnăturii, o soluționează, solicitând susținătorului să confirme semnătura. Dacă susținătorul nu poate să confirme semnătura sau refuză să o facă, se aplică prevederile art. 4 alin. (3). Dispoziția primarului poate fi contestată la judecătoria, care o va soluționa cu citarea părților, potrivit procedurii ordonanței președințiale.“

6. Alineatul (1) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

„(1) Propunerea legislativă care face obiectul inițiativei legislative a cetățenilor, însoțită de expunerea de motive și de originalele listelor de susținători, se înregistrează la Camera competentă a Parlamentului, la cererea semnată de membrii comitetului de inițiativă. Cererea cuprinde și împuternicirea a cel mult 5 membri care reprezintă comitetul de inițiativă în vederea promovării și susținerii inițiativei după înregistrare.“

7. După alineatul (1) al articolului 6 se introduce un alineat nou, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Camera Parlamentului la care a fost înregistrată inițiativa legislativă a cetățenilor va trimite originalele listelor de susținători la Curtea Constituțională, păstrându-și o copie a acestora.“

8. După articolul 10 se introduce un articol nou, articolul 10¹, cu următorul cuprins:„ARTICOLUL 10¹**Refuzul nejustificat de a atesta listele de susținători**

Refuzul primarului de a atesta listele de susținători în termenul prevăzut de art. 5 alin. (4) se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.“

Art. II. — Legea nr. 189/1999, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în termen de 30 de zile de la data promulgării, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 26 martie 2004.
Nr. 76.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative
de către cetățeni**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 189/1999 privind exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 24 martie 2004.
Nr. 177.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2004 privind acordarea de facilități fiscale
pentru implementarea proiectelor privind extensia sistemelor de comunicații și informatică
ale NATO în România**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 4 din 8 ianuarie 2004 privind acordarea de facilități fiscale pentru implementarea proiectelor privind extensia sistemelor de comunicații și informatică ale NATO în România,

adoptată în temeiul art. 1 pct. VI.5 din Legea nr. 559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 26 ianuarie 2004.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 8 martie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 26 martie 2004.
Nr. 77.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2004 privind acordarea
de facilități fiscale pentru implementarea proiectelor privind extensia sistemelor de comunicații
și informatică ale NATO în România**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2004 privind acordarea de facilități fiscale pentru implementarea proiectelor privind

extensia sistemelor de comunicații și informatică ale NATO în România și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 24 martie 2004.
Nr. 178.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 80

din 2 martie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, aprobată și modificată prin Legea nr. 465/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, aprobată și modificată prin Legea nr. 465/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transexim Deliti” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 7.148/2003 al Judecătorei Brașov.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca fiind inadmisibilă, întrucât autorul acesteia nu a indicat nici un text sau principiu constituțional care ar fi fost încălcat prin textul de lege criticat, iar Curtea Constituțională nu i se poate substitui în invocarea motivelor de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 7.148/2003, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, aprobată și modificată prin Legea nr. 465/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Transexim Deliti” — S.R.L. din Brașov într-o cauză civilă privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „statuează confiscarea întregii sume realizate din activitatea de colectare a deșeurilor refolosibile, fără a ține cont că s-au plătit taxe și impozite din suma totală încasată de la procesator, ceea ce reprezintă fără dubii o dublă impunere care contravine principiilor de drept”. Nu se precizează însă care sunt textele sau principiile constituționale încălcate.

Judecătoria Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, arată că, potrivit art. 41 alin. (8) din Constituție, devenit, după revizuire și republicare, art. 44 alin. (9), pot fi confiscate, în condițiile legii, numai bunurile destinate, folosite sau

rezultate din infracțiuni sau contravenții. Or, dispozițiile art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 „nu se încadrează în prevederile constituționale menționate”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este inadmisibilă. Aceasta deoarece, pe de o parte, autorul ei nu a indicat nici o normă constituțională căreia textul de lege criticat i-ar contraveni, ceea ce echivalează cu nemotivarea excepției, iar pe de altă parte, susținerile referitoare la nelegalitatea măsurii confiscării întregii sume obținute prin colectarea deșeurilor industriale reciclabile privesc modul de aplicare a legii, aspect ce nu intră în competența de soluționare a Curții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, aprobată și modificată prin Legea nr. 465/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederi al căror conținut este următorul:

„Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență constituie contravenții, dacă, potrivit legii, nu sunt considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei și confiscarea contravalorii deșeurilor industriale reciclabile derulate cu nerespectarea prevederilor art. 5, art. 7 alin. (1), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (1).”

În opinia autorului excepției, astfel cum a fost ridicată în fața instanței de judecată, textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât „statuează confiscarea întregii sume realizate din activitatea de colectare a deșeurilor refolosibile, fără a ține cont că s-au plătit taxe și impozite din suma totală încasată de la procesator, ceea ce reprezintă fără dubii o dublă impunere care contravine principiilor de drept”. Autorul excepției nu precizează însă care dispoziții sau principii din Constituție sunt încălcate.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, sunt neconstituționale numai prevederile de lege „[...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”. Totodată, în temeiul art. 12 alin. (2) din aceeași lege, sesizările adresate Curții trebuie motivate, iar conform

art. 146 lit. d) din Legea fundamentală și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să se pronunțe numai în limitele sesizării. Așa fiind, neindicarea de către autorul excepției a textelor din Constituție cărora le contravin dispozițiile de lege criticate constituie, de asemenea, un motiv de respingere, întrucât excepția ridicată nu este, în sensul Legii fundamentale, o excepție de neconstituționalitate. Dacă instanța de control constituțional s-ar socoti competentă să se pronunțe asupra unei asemenea excepții, ea s-ar substitui părții cât privește invocarea motivului de neconstituționalitate, exercitând astfel din oficiu acest control, ceea ce este inadmisibil. În acest sens este jurisprudența constantă a Curții Constituționale, din care menționăm, de exemplu, Decizia nr. 178 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 27 mai 2003.

Curtea nu poate reține nici susținerile din notele scrise depuse la dosarul Curții Constituționale, pentru termenul de judecată din data de 2 martie 2003, potrivit cărora textul de lege criticat încalcă art. 11 alin. (2) și art. 16 alin. (2)

din Constituție. În motivarea acestor susțineri, se arată că art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 „determină achitarea aceluiași sume de două ori” „prin formularea sa categorică de «confiscarea contravalorii deșeurilor industriale reciclabile»”.

Textele din Constituție invocate ca fiind încălcate nu sunt incidente în cauză. Astfel, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (2), „*Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern*”, iar potrivit art. 16 alin. (2), „*Nimeni nu este mai presus de lege*”. În legătură cu motivarea formulată, Curtea nu este competentă să se pronunțe, întrucât, în realitate, aceasta privește aspecte de aplicare a legii, iar nu de constituționalitate a textului ce face obiectul excepției. Așa fiind și pentru aceste considerente, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001, aprobată și modificată prin Legea nr. 465/2001, republicată, cu modificările ulterioare, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, aprobată și modificată prin Legea nr. 465/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transexim Deliti” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 7.148/2003 al Judecătoriei Brașov.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE CONTROL
AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea formularului Declarația furnizorului pentru produsele cu caracter original preferențial și pentru produsele care nu au caracter original preferențial

În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 764/2003 privind organizarea și funcționarea Direcției Generale a Vănilor,

în temeiul art. 27 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2001, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 399 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, cu modificările ulterioare,

directorul general al Autorității Naționale a Vănilor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind utilizarea formularului Declarația furnizorului pentru produsele cu caracter original preferențial și pentru produsele care nu au caracter

original preferențial, cuprinse în anexa la prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare după 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Autorității Naționale a Vănilor,
Tudor Tănăsescu

București, 24 martie 2004.
Nr. 232.

NORME TEHNICE**privind utilizarea formularului Declarația furnizorului pentru produsele cu caracter originar preferențial și pentru produsele care nu au caracter originar preferențial**

1. Furnizorul produselor destinate a fi exportate din România, fie în forma în care se găsesc, fie după o prelucrare sau o transformare suplimentară, întocmește o declarație cu privire la caracterul produselor furnizate, referitoare la regulile de origine preferențială, denumită în continuare *declarația furnizorului*.

2. *Declarația furnizorului* este folosită de exportator ca document probatoriu, în scopul susținerii cererii de eliberare a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, sau ca bază pentru întocmirea unei declarații de origine pe factură.

3. Furnizorul întocmește o declarație distinctă pentru fiecare transport, corespunzătoare fie facturii referitoare la acel transport, fie notei de livrare sau altui document comercial referitor la acel transport, în care trebuie să descrie bunurile respective suficient de detaliat, astfel încât să poată fi identificate.

4. Furnizorul poate întocmi o *declarație pe termen lung* atunci când livrează, în mod repetat, unui anumit cumpărător mărfuri al căror caracter originar rămâne constant într-o perioadă de timp îndelungată, care să acopere livrările ulterioare de mărfuri. Furnizorul este obligat să informeze imediat cumpărătorul dacă informațiile referitoare la originea mărfurilor menționate în declarația pe termen lung nu mai sunt valabile.

5. Declarația pe termen lung poate fi emisă, în mod normal, pentru o perioadă de până la un an de la data la care a fost întocmită. Autoritatea vamală poate stabili ca termenul de un an să fie mai mare, în funcție de durata operațiunii comerciale.

6. Pentru produsele cu caracter originar preferențial, în forma în care se regăsesc, se întocmește o declarație a furnizorului conform modelului din anexa nr. I la prezentele norme tehnice, iar în cazul produselor al căror caracter originar rămâne constant, o declarație a furnizorului pe termen lung, potrivit modelului din anexa nr. II la prezentele norme tehnice.

7. Pentru produsele care au caracter originar preferențial după o prelucrare sau transformare suplimentară, se întocmește o declarație a furnizorului conform modelului din anexa nr. III la prezentele norme tehnice sau o declarație a furnizorului pe termen lung, potrivit modelului din anexa nr. IV la prezentele norme tehnice.

8. Declarația furnizorului trebuie semnată de către furnizor de mână, în original, și poate fi întocmită și pe un formular pretipărit. Atunci când factura și declarația furnizorului sunt redactate folosind mijloace electronice, furnizorul nu este obligat să semneze declarația furnizorului, cu condiția să prezinte un angajament scris autorității vamale prin care acceptă întreaga responsabilitate pentru oricare declarație pe factură care îl identifică pe el ca și când ar fi fost semnate.

9. Furnizorul care întocmește declarația furnizorului trebuie să păstreze cel puțin 3 ani toate documentele probatorii cu privire la originea bunurilor exportate.

10. În vederea realizării controlului ulterior, autoritatea vamală are dreptul să solicite orice dovadă sau documentație care să justifice condițiile în care a fost emisă declarația furnizorului.

*ANEXA Nr. I
la normele tehnice*

Declarația furnizorului cu privire la produsele cu caracter originar preferențial, exportate în forma în care se regăsesc

Declarația furnizorului, al cărei text figurează mai jos, trebuie să fie elaborată în concordanță cu notele de subsol. Nu este necesar ca aceste note să fie reproduse.

DECLARAȚIE

Subsemnatul declar că mărfurile enumerate în prezenta factură¹⁾ sunt originare din²⁾ și satisfac regulile de origine prevăzute de schimburile preferențiale cu³⁾.

Mă angajez să prezint autorităților vamale orice justificări suplimentare pe care acestea le-ar considera necesare.

.....⁴⁾

.....⁵⁾

.....⁶⁾

¹⁾ Dacă sunt vizate numai anumite mărfuri enumerate în factură, ele trebuie să poarte un semn sau o marcă distinctă și acest semn sau marcă să fie menționată în declarație, după cum urmează:

„..... enumerate în prezenta factură și purtând marca au fost obținute.“

Dacă se folosește un alt document decât factura, conform pct. 3 din normele tehnice, denumirea documentului luat în considerare trebuie menționată în locul termenului „factură“.

²⁾ Trebuie indicată originea produselor (se va face referire la biroul vamal care deține dovada de origine în cauză, menționându-se numărul ei și, dacă este posibil, numărul declarației vamale).

³⁾ Trebuie indicată țara respectivă.

⁴⁾ Locul și data.

⁵⁾ Numele și funcția în cadrul societății.

⁶⁾ Semnătura.

*ANEXA Nr. II
la normele tehnice*

Declarația pe termen lung a furnizorului cu privire la produsele cu caracter originar preferențial, exportate în forma în care se regăsesc

Declarația furnizorului, al cărei text figurează mai jos, trebuie să fie elaborată în concordanță cu notele de subsol. Nu este necesar ca aceste note să fie reproduse.

DECLARAȚIE

Subsemnatul declar că mărfurile denumite mai jos:

.....¹⁾²⁾

.....

.....

sunt trimise cu regularitate la³⁾, sunt originare din⁴⁾ și satisfac regulile de origine prevăzute de schimburile preferențiale cu⁵⁾.

Prezenta declarație este valabilă pentru toate expedițiile viitoare ale acestor produse realizate începând cu până la⁶⁾.

Mă angajez să informez imediat³⁾ cu privire la încetarea valabilității prezentei declarații.

Mă angajez să prezint autorităților vamale orice justificări suplimentare pe care acestea le-ar considera necesare.

.....⁷⁾

.....⁸⁾

.....⁹⁾

1) Descriere.

2) Denumirea comercială care figurează pe factură, de exemplu, număr de model.

3) Denumirea societății aprovizionate.

4) Trebuie indicată originea produselor (se va face referire la biroul vamal care deține dovada de origine în cauză).

5) Trebuie indicată țara respectivă.

6) Trebuie indicată data. Termenul nu trebuie să depășească 12 luni.

7) Locul și data.

8) Numele și funcția, denumirea și adresa societății.

9) Semnătura.

ANEXA Nr. III

la normele tehnice

Declarația furnizorului cu privire la produsele care au caracter originar preferențial după o prelucrare sau transformare suplimentară

Declarația furnizorului, al cărei text figurează mai jos, trebuie să fie elaborată în concordanță cu notele de subsol. Nu este necesar ca aceste note să fie reproduse.

DECLARAȚIE

Subsemnatul, furnizorul mărfurilor enumerate în documentul anexat, declar că:

1. Materialele precizate mai jos, care nu sunt originare din Comunitate, din România sau dintr-una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, au fost utilizate în România la producerea mărfurilor în cauză:

Denumirea mărfurilor furnizate ¹⁾	Denumirea materialelor neoriginare folosite	Poziția din SA a materialelor neoriginare folosite ²⁾	Valoarea materialelor neoriginare folosite ³⁾
.....
.....
.....
Valoarea totală		

2. Toate celelalte materiale utilizate în România la producerea mărfurilor în cauză sunt originare din România.

Mă angajez să prezint autorităților vamale orice justificări suplimentare pe care acestea le-ar considera necesare.

.....⁴⁾

.....⁵⁾

.....⁶⁾

1) Când factura, nota de livrare sau alt document comercial se referă la mărfuri de diferite tipuri sau la mărfuri care nu încorporează același procent de materiale neoriginare, furnizorul este obligat să facă o distincție clară între ele.

2) Informațiile cerute în această coloană nu trebuie furnizate decât dacă ele sunt necesare.

3) Expresia „valoarea materialelor...” desemnează valoarea în vamă, din momentul importului, a materialelor neoriginare folosite sau, dacă aceasta nu este cunoscută și nu poate fi stabilită, primul preț verificabil plătit pentru aceste materiale în România.

Valoarea exactă a diferitelor materiale neoriginare utilizate trebuie precizată pe unitate de marfă menționată în prima coloană.

4) Locul și data.

5) Numele și funcția, denumirea și adresa societății.

6) Semnătura.

ANEXA Nr. IV

la normele tehnice

Declarația pe termen lung a furnizorului cu privire la produsele care au caracter originar preferențial după o prelucrare sau transformare suplimentară

Declarația furnizorului, al cărei text figurează mai jos, trebuie să fie elaborată în concordanță cu notele de subsol. Nu este necesar ca aceste note să fie reproduse.

DECLARAȚIE

Subsemnatul, furnizorul mărfurilor enumerate în prezentul document și care sunt trimise cu regularitate la,¹⁾ declar că:

1. Materialele precizate mai jos, care nu sunt originare din Comunitate, din România sau dintr-una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, au fost utilizate în România la producerea mărfurilor în cauză:

Denumirea mărfurilor furnizate ²⁾	Denumirea materialelor neoriginare folosite	Poziția din SA a materialelor neoriginare folosite ³⁾	Valoarea materialelor neoriginare folosite ⁴⁾
.....
.....
.....
Valoarea totală		

2. Toate celelalte materiale utilizate în România la producerea mărfurilor în cauză sunt originare din România.

Prezenta declarație este valabilă pentru toate expedierile viitoare ale acestor produse realizate începând cu până la⁵⁾.

Mă angajez să informez imediat¹⁾ cu privire la încetarea valabilității prezentei declarații.

Mă angajez să prezint autorităților vamale orice justificări suplimentare pe care acestea le-ar considera necesare.

.....⁶⁾⁷⁾
⁸⁾

¹⁾ Numele și adresa clientului.

²⁾ Când factura, nota de livrare sau alt document comercial se referă la mărfuri de diferite tipuri sau la mărfuri care nu încorporează același procent de materiale neoriginare, furnizorul este obligat să facă o distincție clară între ele.

³⁾ Informațiile cerute în această coloană nu trebuie furnizate decât dacă ele sunt necesare.

⁴⁾ Expresia „valoarea materialelor...” desemnează valoarea în vamă, din momentul importului, a materialelor neoriginare folosite sau, dacă aceasta nu este cunoscută și nu poate fi stabilită, primul preț verificabil plătit pentru aceste materiale în România.

Valoarea exactă a diferitelor materiale neoriginare utilizate trebuie precizată pe unitate de marfă menționată în prima coloană.

⁵⁾ Trebuie indicată data. Termenul de valabilitate al declarației furnizorului nu trebuie să depășească 12 luni.

⁶⁾ Locul și data.

⁷⁾ Numele și funcția, denumirea și adresa societății.

⁸⁾ Semnătura.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro